

Список використаних джерел:

1. Гордійчук А.І. Ефективність галузей сільського господарства та їх інноваційний розвиток / А.І. Гордійчук // [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://elibrary.nubip.edu.ua/7331/>.
2. Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи: Навчальний посібник. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2003. – 278 с.

УДК 330.341.1

О.В. Христенко, к.е.н., ст. викладач

М.П. Колінько, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

РИНОК ІННОВАЦІЙ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ

Ринок пройшов складний шлях розвитку і органічно пов'язаний з еволюцією та поглибленням суспільного розподілу праці. Принцип поділу праці полягає в тому, що кожна людина спеціалізується на конкретному виді діяльності, отримує плату за результати своєї праці та придбає необхідні речі на отримані кошти. Натомість виробники виходять на ринки ресурсів (таких як сировина, робоча сила, гроші), закупають там ресурси, виробляють з їх допомогою товари та послуги та продають їх посередникам, які перепродають їх споживачам. Держава являє собою ще один ринок, який виконує декілька задач. Вона закупає товари на ринках ресурсів, у виробників та посередників, обкладає податками операції на цих ринках і надає послуги, необхідні всім членам суспільства. Таким чином, економіка кожної країни являє собою розгалужену систему взаємодіючих між собою ринків.

Основними соціально-економічними умовами виникнення та функціонування ринку є: суспільний поділ праці, завдяки якому відбувається спеціалізація виробників по виготовленню тих чи інших конкретних товарів; економічне відособлення окремих виробників, як власників засобів виробництва і виготовлення товарів. Отже, ринок – це певний спосіб організації економічного життя, характерними ознаками якого є:

самостійність учасників ринкового процесу; комерційний характер їх взаємодії; конкуренція між суб'єктами господарювання; формування ціни під впливом попиту та пропозиції. В свою чергу, ринок інновацій – це форма економічних відносин між власником інтелектуальної власності та покупцем права володіння, користування й розповсюдження, у результаті яких відбувається еквівалентний обмін платоспроможного попиту покупця на споживчу цінність, що міститься в науково-технічній продукції. Відповідаючи багатьом рисам товарного ринку, ринок інновацій водночас має свою специфіку, яка багато в чому визначається специфікою його товару (інновації), зокрема: глобальний характер; велике розмаїття товарів; традиційно є новим для організації, яка виходить на ринок; попит та пропозицію на ринку важко спрогнозувати; має специфічні методи продажів; відсутність певного «місця» продажів; попит є нееластичним тощо.

Ринок інноваційної продукції та інноваційних послуг, як і будь-який інший ринок, є системою, що саморегулюється. Однак інноваційна діяльність не може відбуватися в некерованому режимі й держава повинна впливати на даний процес та регулювати його.

Таким чином, ринок інновацій – це система економічних відносин між споживачами інноваційної продукції і суб'єктами пропозицій з приводу їх виробництва, придбання та їх використання. Даний ринок як складова частина системи економічних відносин поряд з особливостями, що визначаються специфічними властивостями товару, зберігає основні положення ринку і підпорядковується загальним законам.

УДК 338

О.В. Христенко, к.е.н., ст. викладач
А.О. Нізгурова, Л.С. Шкляр, студенти
*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*